

CASA UNIVERSALĂ A DREPTĂȚII

Riđván 2021

Bahá'ilor lumii

Mult iubiți Prieteni,

Ultimele cuvinte dintr-un foarte memorabil capitol din istoria Cauzei au fost acum scrise, iar pagina se întoarce. Acest Riđván marchează încheierea unui an extraordinar, a unui Plan de cinci ani și a unei serii întregi de planuri care a început în 1996. O nouă serie de planuri ne cheamă cu putere, cu ceea ce promite să fie o perioadă deosebit de importantă de douăsprezece luni, servind ca preludiv al unui nou efort de un an care urmează să înceapă la următorul Riđván. Vedem în fața noastră o comunitate care a câștigat forță rapid și este gata să facă pași mari înainte. Dar trebuie să nu existe nici un fel de iluzii cu privire la cât de multă strădanie a fost necesară pentru a ajunge în acest punct și la cât de greu au fost câștigate înțelegerile pătrunzătoare dobândite pe parcurs: lecțiile învățate vor da formă viitorului comunității și relatarea modului în care ele au fost învățate aruncă lumină asupra a ceea ce va urma.

Deceniile de dinainte de 1996, bogate în progrese și înțelegeri pătrunzătoare proprii, nu lăsaseră nici o îndoială că un număr mare de oameni din multe societăți erau gata să intre sub stindardul Credinței. Cu toate acestea, oricât de încurajatoare au fost cazurile de înrolări pe scară largă, acestea nu au dus la un proces de creștere sustenabil care să poată fi cultivat în medii diverse. Comunitatea era confruntată cu întrebări profunde cărora nu le putea răspunde în mod adecvat, deoarece, în acel moment, nu avea destulă experiență. Cum ar putea eforturile care vizau expansiunea să meargă mână în mână cu procesul de consolidare și să soluționeze provocarea de lungă durată, aparent de nerezolvat a creșterii sustenabile? Cum s-ar putea forma indivizi, instituții și comunități, care să fie în stare să transpună învățăturile lui Bahá'u'lláh în acțiune? Și cum ar putea cei care erau atrași de învățături să devină protagoniști într-o întreprindere spirituală globală?

Așa s-a întâmplat că, acum un sfert de secol, o comunitate Bahá'í care încă putea număra trei Mâini ale Cauzei lui Dumnezeu în primele sale rânduri s-a angajat într-un Plan de Patru Ani, diferit de cele de dinaintea lui, prin concentrarea sa asupra unui singur scop: un progres semnificativ în procesul intrării în trupe. Acest scop a ajuns să definească seria Planurilor care a urmat. Comunitatea ajunsese deja să înțeleagă că acest proces nu consta doar în intrarea în Credință a unor grupuri de dimensiuni considerabile și că el nu se va întâmpla spontan; acest proces implica procese de extindere și consolidare care să aibe scopuri clare și să fie sistematice și accelerate. Această întreprindere ar necesita participarea în cunoștință de cauză a unui foarte mare număr de suflete, iar în 1996, lumea Bahá'í a fost convocată pentru a prelua vasta provocare educațională pe care aceasta o presupunea. Ea a fost chemată să înființeze o rețea de institute de pregătire concentrate pe generarea unui flux tot mai mare de indivizi înzestrați cu capacitățile necesare pentru a susține procesul de creștere.

Prietenii s-au apucat de această sarcină conștienți de faptul că, în pofida victoriilor lor anterioare în câmpul propovăduirii, în mod clar, au avut multe de învățat despre ce capacități să dobândească și, ceea ce era de o importanță vitală, cum le puteau dobândi. În multe feluri, comunitatea ar învăța prin acțiune și lecțiile învățate, odată ce fuseseră distilate și rafinate prin

aplicarea lor în diverse contexte de-a lungul timpului, ar fi, în cele din urmă, încorporate în materiale educaționale. S-a recunoscut că anumite activități erau un răspuns natural la nevoile spirituale ale unei populații. Cercurile de studiu, lecțiile pentru copii, întâlnirile devoționale și mai târziu grupurile de juniori s-au remarcat ca fiind de o importanță centrală în acest sens și s-a observat că atunci când ele sunt întretesute cu activități conexe, dinamica generată putea da naștere unui model vibrant de viață comunitară. Și pe măsură ce numărul participanților la aceste activități de bază a crescut, o nouă dimensiune a fost adăugată scopului lor inițial. Ele au ajuns să servească drept portaluri prin care tineri, adulți și familii întregi din întreaga societate puteau intra în contact cu Revelația lui Bahá'u'lláh. De asemenea, devenea evident cât de practic era să se ia în considerare strategiile pentru activitatea de construire a comunității în contextul „zonei geografice”: o arie geografică de dimensiuni gestionabile, cu caracteristici sociale și economice distincte. A început să fie cultivată o capacitate de pregătire a unor planuri simple la nivelul zonei geografice și din astfel de planuri, s-au ivit programe pentru creșterea Credinței, organizate în perioade ce aveau să devină cicluri de activitate de trei luni. Un aspect important care a dat claritate a apărut de timpuriu: mișcarea indivizilor printr-o secvență de cursuri dă impuls și este perpetuată de mișcarea zonelor geografice de-a lungul unui continuum de dezvoltare. Această relație complementară i-a ajutat pe prietenii de pretutindeni să evalueze dinamica creșterii în propriile împrejurimi și să traseze o cale spre o țară sporită. Odată cu trecerea timpului, s-a dovedit rodnic să vedem ceea ce se întâmpla într-un grup atât din perspectiva a trei imperative educaționale - servirea copiilor, juniorilor și tinerilor și adulților - cât și din perspectiva ciclurilor de activitate esențiale pentru ritmul de creștere. În decursul unei perioade de douăzeci și cinci de ani de efort, multe dintre cele mai recunoscute caracteristici ale procesului de creștere pe care le vedem astăzi deveneau bine stabilite.

Pe măsură ce eforturile prietenilor s-au intensificat, diferite principii, concepte și strategii cu relevanță universală pentru procesul de creștere au început să se cristalizeze într-un cadru de acțiune care putea evolua pentru a cuprinde elemente noi. Acest cadru s-a dovedit fundamental pentru eliberarea unei extraordinare vitalități. I-a ajutat pe prieteni să-și canalizeze energiile în moduri care, după cum arătase experiența, au fost favorabile creșterii unor comunități sănătoase. Dar un cadru nu este o formulă. Luând în considerare diversele elemente ale cadrului atunci când se evaluează realitatea unei zone geografice, a unei localități sau, pur și simplu, a unei vecinătăți, s-ar putea dezvolta un model de activitate care să se bazeze pe ceea ce restul lumii Bahá'í învață, în timp ce era încă un răspuns la particularitățile aceluia loc. O dihotomie între cerințele rigide, pe de o parte, și preferințele personale nelimitate, pe de altă parte, a făcut loc unei înțelegeri mai nuanțate a varietății de mijloace prin care indivizii ar putea susține un proces care, în miezul său, era coerent și continuu rafinat pe măsură ce experiența era acumulată. Să nu existe nicio îndoială cu privire la progresul reprezentat de apariția acestui cadru: implicațiile pentru armonizarea și unificarea eforturilor întregii lumi Bahá'í și propulsarea marșului său înainte au fost de mare însemnătate.

Pe măsură ce un Plan s-a succedat altuia, iar implicarea în activitatea de construire a comunității a căpătat o bază mai largă, progresele la nivelul culturii au devenit mai pronunțate. De exemplu, importanța educării generațiilor tinere, precum și potențialul extraordinar reprezentat în mod deosebit de juniori au căpătat o mai largă apreciere. Suflete care se ajută și se însoțesc unele pe altele de-a lungul unei căi comune, lărgind constant cercul sprijinului reciproc, acesta a devenit modelul la care aspirau toate eforturile ce vizau dezvoltarea capacității de servire. Chiar și interacțiunile prietenilor unii cu alții și cu cei din jur au suferit o schimbare, pe măsură ce a fost conștientizată puterea conversațiilor semnificative de a aprinde și susține susceptibilitățile spirituale. Și în mod semnificativ, comunitățile Bahá'í au adoptat o orientare din ce în ce mai

orientată către exterior. Orice suflet receptiv la viziunea Credinței ar putea să devină un participant activ - chiar un promotor și facilitator - al activităților educaționale, al întâlnirilor devoționale și al altor elemente ale activității de construire a comunității; dintre aceste suflete, multe și-ar declara credința în Bahá'u'lláh. Într-adevăr, pe măsură ce procesul de Institut a fost consolidat în regiune după regiune, numărul de persoane implicate în activitatea Planului, extinzându-se chiar și la cei care au cunoscut recent Credința, a crescut rapid. Dar acest lucru nu a fost determinat de o simplă preocupare pentru creșterea numerică. O viziune a transformării personale și colective care au loc simultan, bazate pe studiul Cuvântului lui Dumnezeu și pe o apreciere a capacității fiecărei persoane de a deveni protagonist într-o dramă spirituală profundă, a dat naștere unui sentiment de strădanie comună.

Una dintre cele mai izbitoare și inspiratoare caracteristici ale acestei perioade de douăzeci și cinci de ani a fost servirea prestată de tinerii Bahá'í, care cu credință și vitejie și-au asumat locul lor de drept în fruntea eforturilor comunității. Ca propovăduitori ai Cauzei și educatori ai tinerilor, în calitate de facilitatori mobili și pionieri interni, de coordonatori ai zonelor geografice și membri ai agențiilor Bahá'í, tineri de pe cinci continente s-au mobilizat spre a-și servi comunitățile cu devotament și sacrificiu. Maturitatea pe care au demonstrat-o, în îndeplinirea sarcinilor de care depinde avansarea Planului Divin, exprimă vitalitatea lor spirituală și angajamentul lor de a salvarda viitorul umanității. Ca recunoaștere a acestei maturizări din ce în ce mai evidente, am decis ca, imediat după acest Riḍván, în timp ce vârsta la care un credincios devine eligibil pentru a sluji într-o Adunare Spirituală va rămâne cea de douăzeci și unu de ani, vârsta la care un credincios poate vota în alegerile Bahá'í va fi cea de optsprezece ani. Nu avem nicio îndoială că tinerii Bahá'í de această vârstă, de pretutindeni, justifică încrederea noastră în capacitatea lor de a-și îndeplini „în mod conștiincios și sânguincios” „datoria sacră” la care este chemat fiecare elector Bahá'í.

Suntem conștienți că, în mod natural, realitățile comunităților diferă foarte mult. Diferite comunități naționale și diferite locuri din acele comunități au început această serie de Planuri pe când se aflau în diferite puncte de dezvoltare; de atunci, ele s-au dezvoltat cu viteze diferite și au atins diferite niveluri de progres. Acest lucru, în sine, nu este nimic nou. Dintotdeauna condițiile din diferite locuri au variat, la fel și gradul de receptivitate găsit acolo. Dar noi percepem, de asemenea, un flux crescând, prin care capacitatea, încrederea și experiența acumulată a majorității comunităților sunt în creștere, susținute fiind de succesul comunităților lor surori de aproape și de departe. De exemplu, în timp ce sufletelor care s-au mobilizat pentru a deschide o nouă localitate în 1996 nu le lipseau defel curajul, credința și devotamentul, astăzi omologii lor de pretutindeni combină aceleași calități cu cunoștințe, înțelegeri pătrunzătoare și abilități care reprezintă acumularea a douăzeci și cinci de ani de efort depus de către întreaga lume Bahá'í pentru a sistematiza și rafina munca de expansiune și consolidare.

Indiferent de punctul de plecare al unei comunități, aceasta a avansat procesul de creștere atunci când a combinat calități cum ar fi credința, perseverența și dedicația cu disponibilitatea de a învăța. De fapt, o moștenire de preț a acestei serii de Planuri este recunoașterea pe scară largă a faptului că orice efort către progres începe cu o orientare spre învățare. Simplitatea acestui precept nu reușește să ne ofere o impresie adevărată a semnificației implicațiilor care decurg din el. Nu ne îndoim că, în timp, fiecare regiune geografică, va progresa de-a lungul continuumului dezvoltării; comunitățile care au avansat cel mai rapid, în raport cu cele ale căror circumstanțe și posibilități erau similare, au arătat o capacitate de a încuraja unitatea de gândire și de a învăța despre acțiunea eficientă. Și au făcut aceste lucruri fără a ezita să acționeze.

Un angajament față de învățare însemna, de asemenea, să fii pregătit să greșești - și uneori, desigur, greșelile au adus disconfort. Nu a fost surprinzător faptul că, noi metode și abordări au fost întreprinse în mod ineficient, la început, din cauza lipsei de experiență; ocazional, o capacitate nou dobândită, de vreun fel, a fost pierdută în timp ce comunitatea era absorbită în dezvoltarea alteia. Să ai cea mai bună intenție nu este o garanție împotriva pașilor greșiți, iar trecerea peste ei necesită atât smerenie, cât și detașare. Când o comunitate a rămas hotărâtă să arate răbdare și să învețe din greșelile care apar în mod natural, progresul nu a fost niciodată de neatins.

Pe la jumătatea seriei de Planuri, implicarea comunității în viața societății a început să devină centrul unei atenții mai directe. Credincioșii au fost încurajați să considere acest aspect gândindu-se la două domenii de efort interconectate - acțiunea socială și participarea la discursurile predominante ale societății. Acestea, desigur, nu erau alternative la munca de expansiune și consolidare, și cu atât mai puțin distrageri de la aceasta: ele erau inerente acestei munci, incluse în ea. Cu cât resursele umane la care ar putea apela o comunitate ar fi mai mari, cu atât mai mare ar deveni capacitatea ei de a folosi înțelepciunea conținută în Revelația lui Bahá'u'lláh pentru a face față provocărilor zilei - de a transpune învățăturile Sale în realitate. Și tulburatele treburi ale omenirii din această perioadă păreau să sublinieze cât de disperată era nevoia ei pentru remediul prescris de Medicul Divin. În toate acestea era implicată o concepție a religiei foarte diferită de cele care aveau influență în lume în general: o concepție care a recunoscut religia ca pe forța puternică care propulsează o civilizație în continuu progres. S-a înțeles și faptul că o asemenea civilizație nu s-ar ivi spontan, de la sine - era misiunea adepților lui Bahá'u'lláh să trudească pentru apariția sa. O astfel de misiune cerea aplicarea aceluiași proces sistematic de învățare atât strădaniei acțiunii sociale cât și implicării în discursul public.

Privită din perspectiva ultimelor două decenii și jumătate, capacitatea pentru acțiune socială a crescut semnificativ, ducând la o extraordinară eflorescență a activității. Comparativ cu 1996, când aproximativ 250 de proiecte de dezvoltare economică și socială, erau susținute de la an la an, acum există 1.500 și numărul organizațiilor de inspirație Bahá'í s-a mărit de patru ori, depășind 160. Peste 70.000 de acțiuni sociale de bază, inițiative de scurtă durată, sunt întreprinse în fiecare an, numărul lor crescând de cincizeci de ori. Așteptăm cu nerăbdare o creștere continuă a tuturor acestor strădanii, rezultată din sprijinul plin de dedicație și stimulul oferit acum de Organizația Internațională de Dezvoltare Bahá'í. Între timp, participarea Bahá'í la discursurile predominante ale societății a crescut de asemenea imens. Pe lângă numeroasele ocazii în care prietenii găsesc că pot oferi o perspectivă Bahá'í în conversații care apar la locul de muncă sau într-un context personal, participarea mai formală la discursuri a avansat semnificativ. Avem în vedere nu numai eforturile mult extinse și contribuțiile din ce în ce mai sofisticate ale Comunității Internaționale Bahá'í - care în această perioadă a adăugat Birouri în Africa, Asia și Europa - dar și munca unei extrem de amplificate, mult fortificate rețele de Birouri Naționale de Afaceri Externe, pentru care acest domeniu de activitate a devenit principala preocupare; în plus, au existat contribuții perspicace și notabile făcute de credincioși individuali în domenii specifice. Toate acestea merg într-un fel spre explicarea stimei, aprecierii și admirației pe care liderii de gândire și alte figuri importante la toate nivelurile societății le-au exprimat, iar și iar, față de Credință, adepții ei și activitățile acestora.

Trecând în revistă întreaga perioadă de douăzeci și cinci de ani, suntem uimiți de progresele de multe feluri, realizate concomitent de lumea Bahá'í. Viața sa intelectuală a prosperat, așa cum a fost demonstrat nu numai de progresele sale în toate domeniile de activitate deja discutate, ci și prin

volumul de literatură de înaltă calitate publicat de autori Bahá'í, prin dezvoltarea unor spații pentru explorarea anumitor discipline în lumina Învățăturilor și prin impactul seminariilor universitare și postuniversitare oferite în mod sistematic de Institutul de Studii pentru Prosperitatea Globală, care, în colaborare cu instituțiile Cauzei, servește acum tineri Bahá'í din peste 100 de țări. Eforturile de ridicare a Caselor de Adorație au fost accelerate în mod vizibil. Ultimul Templu Mamă a fost ridicat în Santiago, Chile și au fost inițiate proiecte pentru construirea a două Mashriqu'l-Adhkár naționale și cinci locale. Casele de Adorație din Battambang, Cambodgia și Norte del Cauca, Columbia, și-au deschis deja porțile. Templele Bahá'í, fie ele de curând dedicate sau înființate demult, ocupă o poziție din ce în ce mai centrală în viața de comunitate. Suportul material oferit de masa credincioșilor individuali pentru nenumăratele eforturi întreprinse de prietenii lui Dumnezeu a fost nestăvilat. Privite pur și simplu ca o măsură a vitalității spirituale colective, generozitatea și sacrificiul cu care, într-un moment de tulburare economică considerabilă, decisivul flux de fonduri a fost menținut - ba nu, revigorat - sunt cât se poate de grăitoare. În domeniul administrației Bahá'í, capacitatea Adunărilor Spirituale Naționale de a gestiona treburile comunităților lor, în toată complexitatea lor crescândă, a fost considerabil îmbunătățită. Au beneficiat în special de noi culmi de colaborare cu Consilierii, care au avut un rol important în sistematizarea adunării înțelegerilor pătrunzătoare din câmpul activităților din întreaga lume și în asigurarea diseminării acestora pe scară largă. Aceasta a fost, de asemenea, perioada în care Consiliul Bahá'í Regional a apărut ca instituție a Cauzei cu drepturi depline, iar în 230 de regiuni acum, Consiliile și acele institute de pregătire de care ele sunt responsabile s-au dovedit indispensabile avansării procesului de creștere. În 2005 a fost înființat Consiliul Internațional al Împuterniciților Huqúqu'lláh, pentru a extinde în viitor funcțiile Împuternicitului Șef al Huqúqu'lláh, Mâna Cauzei lui Dumnezeu 'Alí-Muhammad Vargá; Consiliul coordonează astăzi eforturile a nu mai puțin de 33 de Consilii naționale și regionale ale împuterniciților răspândite acum pe tot globul, care la rândul lor călăuzesc munca a peste 1.000 de reprezentanți. Evoluțiile care au avut loc la Centrul Mondial Bahá'í în aceeași perioadă sunt multe: finalizarea Teraselor Mausoleului lui Báb și a două clădiri ale Arcului și începutul construcției Mausoleului lui 'Abdu'l-Bahá, ca să nu mai vorbim de o serie de proiecte de consolidare și prezervare a prețioaselor Locuri Sfinte ale Credinței. Mausoleul lui Bahá'u'lláh și Mausoleul lui Báb au fost recunoscute ca situri ale Patrimoniului Mondial, locuri de o inestimabilă semnificație pentru omenire. Publicul a venit la acestea locații sacre cu sutele de mii, numărul vizitatorilor apropiindu-se de un milion și jumătate în unii ani, iar Centrul Mondial a primit în mod regulat sute de pelerini simultan, uneori mai mult de 5.000 într-un an, împreună cu un număr similar de vizitatori Bahá'í; suntem încântați la fel de mult de numerele crescute, precum și de zecile de popoare și națiuni diferite reprezentate de cei care se împărtășesc din darul pelerinajului. Traducerea, publicarea și diseminarea Textele Sfinte au fost, de asemenea, foarte mult accelerate, în paralel cu dezvoltarea Bibliotecii de Referințe Bahá'í, unul dintre cei mai notabili membri ai familiei în creștere de site-uri web asociate cu Bahai.org, site care el însuși este acum disponibil în zece limbi. O varietate de birouri și agenții au fost înființate, situate fie la Centrul Mondial, fie în alte părți, însărcinate cu sprijinirea procesului de învățare care se desfășoară în multiplele domenii de strădanie de pe tot cuprinsul lumii Bahá'í. Toate acestea, surorile și frații noștri întru Credință, nu sunt decât o fracțiune din povestea pe care am putea-o spune despre roadele devoțiunii voastre față de Acela care a fost Nedreptățitul Lumii. Nu putem decât să fim ecoul puternicelor cuvinte rostite odată de preaiubitul Dascăl atunci când, copleșit de emoție, a strigat: „O Bahá'u'lláh! Ce ai făurit?”

*

De la panorama unui sfert de secol crucial, ne îndreptăm acum atenția către cel mai recent Plan de Cinci Ani, un plan destul de diferit, în multe feluri, de oricare altul dintre cele care l-au precedat. În acest Plan i-am îndemnat pe bahá'ii lumii să se bazeze pe tot ceea ce învățaseră în precedentii douăzeci de ani și să pună din plin în aplicare această învățare. Suntem încântați că speranțele noastre în această privință au fost mai mult decât împlinite, dar, în timp ce, în mod natural, ne-am aștepta la lucruri mari de la urmașii Frumuseții Binecuvântate, caracterul a ceea ce a fost realizat prin eforturile lor herculeene a fost cu adevărat uluitor. A fost culminarea unei realizări la care s-a trudit douăzeci și cinci de ani.

Planul a fost deosebit de memorabil pentru că a fost trisecat de două bicentenare sacre, fiecare dintre ele galvanizând comunitățile locale din întreaga lume. Compania credincioșilor a demonstrat, pe o scară care nu a fost niciodată atinsă anterior și cu relativă ușurință, o capacitate de a angrena oameni din toate secțiunile societății în onorarea vieții unei Manifestări a lui Dumnezeu. Acesta a fost un puternic indicator a ceva mai larg: abilitatea de a canaliza eliberarea unor imense energii spirituale pentru progresul Cauzei. Atât de magnific a fost răspunsul încât în multe locuri, Credința a fost propulsată din obscuritatea în care se afla până la nivelul național. O receptivitate marcată la Credință a devenit evidentă în contexte neașteptate, poate chiar desconsiderate. Mii și mii de oameni au fost încântați de întâlnirea lor cu spiritul devoțional care este astăzi caracteristic comunităților Bahá'í de pretutindeni. Viziunea a ceea ce este posibil prin celebrarea unei Zile Sfinte Bahá'í a fost extinsă nemăsurat.

Realizările Planului, pur și simplu în termeni numerici, le-au eclipsat rapid pe cele ale tuturor Planurilor care îl precedaseră începând cu 1996. La începutul acestui Plan, exista capacitatea de a desfășura puțin peste 100.000 de activități de bază la un moment dat, o capacitate care era rodul a douăzeci de ani de eforturi comune. Acum, 300.000 de activități de bază sunt susținute simultan. Numărul participanților la acele activități a crescut la peste două milioane, ceea ce este, de asemenea, o creștere de aproape trei ori. Există 329 de institute de pregătire naționale și regionale în funcțiune și capacitatea acestora este evidențiată de faptul că trei sferturi de milion de oameni au fost capabili să finalizeze cel puțin o carte a secvenței; în general, numărul cursurilor parcurse de indivizi este acum de asemenea, două milioane - o creștere cu mult peste o treime în cinci ani.

Intensitatea crescută cu care sunt continuate programele de creștere din întreaga lume spune propria ei poveste impresionantă. În acest interval de cinci ani, lansaserăm chemarea ca creșterea să fie accelerată în fiecare dintre cele 5.000 de zone geografice unde fusese începută. Acest imperativ a devenit impulsul unor strădanii serioase în întreaga lume. Ca urmare, numărul programelor intensive de creștere s-a dublat și se ridică acum la aproximativ 4.000. Dificultăți legate de deschiderea de noi sate și vecinătăți către Credință în mijlocul unei crize mondiale de sănătate sau de extinderea activităților care se aflau într-un stadiu incipient atunci când a început pandemia, au împiedicat atingerea unui total și mai mare în ultimul an al Planului. Cu toate acestea, sunt mai multe de spus. La începutul Planului, ne exprimaserăm speranța ca numărul de zone geografice în care prietenii trecuseră de cel de-al treilea jalon de-a lungul unui continuum de creștere, ca urmare a faptului că au învățat cum să primească un număr mare de oameni în îmbrățișarea activităților lor, să crească cu încă câteva sute. Acel total a fost apoi de aproximativ 200, răspândite în aproximativ 40 de țări. După cinci ani, acest număr a crescut la un nivel uimitor de 1.000 în aproape 100 de țări - un sfert din toate programele intensive de creștere din lume și o realizare depășind cu mult așteptările

noastre. Și totuși nici aceste cifre nu dezvăluie cele mai înalte culmi pe care s-a avântat comunitatea. Există peste 30 de zone geografice în care numărul activităților de bază susținute depășește 1.000; pe alocuri, totalul este de câteva mii, implicând participarea a peste 20.000 de persoane într-o singură zonă geografică. Un număr tot mai mare de Adunări Spirituale Locale supraveghează acum desfășurarea programelor educaționale care se adresează practic tuturor copiilor și juniorilor dintr-un sat; aceeași realitate începe să apară și în câteva vecinătăți urbane. Implicarea în Revelația lui Bahá'u'lláh a depășit, în cazuri notabile, persoane, familii și rudeni extinse - lucrul la care suntem martori acum este mișcarea populațiilor către un centru comun. Uneori, vechi ostilități dintre grupuri opuse sunt lăsate în urmă și anumite structuri sociale și dinamici se transformă în lumina învățăturilor divine.

Nu putem decât să fim încântați la culme în fața unor progrese atât de impresionante. Puterea de clădire a societății a Credinței lui Bahá'u'lláh se manifestă cu o claritate din ce în ce mai mare și acesta este un fundament ferm pe care se va construi viitorul Plan de Nouă Ani. După cum se sperase, zonele geografice de o forță marcată, s-au dovedit a fi rezervoare de cunoștințe și resurse pentru vecinii lor. Și regiunile în care există mai mult de o astfel de zonă geografică au dezvoltat mai ușor mijloacele pentru accelerarea creșterii în zonă geografică, după zonă geografică. Cu toate acestea, ne simțim obligați să accentuăm din nou faptul că progresul a fost aproape universal; diferența între progresul dintr-un loc și cel din altul este de grad. Înțelegerea colectivă pe care comunitatea o are asupra procesului intrării în trupe și încrederea ei că este în stare să stimuleze acest proces în orice set de împrejurări au crescut până la niveluri care erau de neimaginat în deceniile trecute. Întrebările profunde care se profilaseră de atât de mult timp, și care au fost aduse în centrul atenției în 1996, au primit un răspuns convingător din partea lumii Bahá'í. Există o generație de credincioși ale căror vieți, în întregimea lor, poartă amprenta progresului comunității. Dar amploarea tangibilă a ceea ce s-a întâmplat în acele numeroase zone geografice în care frontierele învățării sunt extinse a transformat un avans semnificativ în procesul intrării în trupe într-un avans cu o semnificație deosebită pentru viitor, unul de proporții istorice.

Mulți vor fi familiarizați cu modul în care Păzitorul a împărțit erele Credinței în epoci consecutive; a cincea epocă a erei formative a început în 2001. Mai puțin cunoscut este faptul că Păzitorul a făcut, de asemenea, referire specifică la existența unor epoci ale Planului Divin și stadii ale acelor epoci. Ținut în suspensie două decenii, în timp ce organele locale și naționale ale Ordinii Administrative erau ridicate și consolidate, Planul Divin conceput de 'Abdu'l-Bahá a fost inaugurat oficial în 1937, odată cu începerea primei etape din prima sa epocă: Planul de Șapte Ani atribuit de Păzitor Comunității Bahá'í Nord-Americane. Această primă epocă a luat sfârșit în 1963, după încheierea Cruciadei de Zece Ani, care dusesse la fluturarea stindardului Credinței în întreaga lume. Stadiul inițial al celei de a doua epoci a fost primul Plan de Nouă Ani, căruia i-au urmat nu mai puțin de zece Planuri cu durate cuprinse între douăsprezece luni și șapte ani. În zorii celei de a doua epoci, lumea Bahá'í era deja martoră la cele mai timpurii aspecte ale acelei intrări în trupe în rândurile Credinței care fusese prevăzută de Autorul Planului Divin; în deceniile următoare, generații de credincioși devotați din sânul Comunității Celui Mai Mare Nume au lucrat în Podgoria Divină pentru a cultiva condițiile necesare unei creșteri sustenabile, pe scară largă. Și în acest glorios sezon al Riđvánului, cât de abundente sunt roadele acelor osteneli! Fenomenul unor numere considerabile de oameni care amplifică activitățile comunității, aprinzând scânteia Credinței și mobilizându-se cu iuțeală pentru a servi în primele rânduri ale Planului a încetat să mai fie o prognoză susținută de credință și a devenit o realitate recurentă. Un astfel de progres marcat și demonstrabil se cere să fie consemnat în analele Cauzei. Cu inimile pline de încântare, vă anunțăm

că cea de a treia epocă a Planului Divin al Dascălului a început. Stadiu după stadiu, epocă după epocă Planul Său se va desfășura, până când lumina Împărăției va lumina fiecare inimă.

Iubiți prieteni, nicio trecere în revistă a întreprinderii de cinci ani care a încheiat cea de a doua epocă a Planului Divin nu ar fi completă fără o referire specială la tulburările care au însoțit ultimul său an și care persistă încă. Restricțiile privind interacțiunile între persoane care au fluctuat în majoritatea țărilor în această perioadă ar fi putut da eforturilor colective ale comunității o lovitură severă, de pe urma căreia, ea ar fi putut avea nevoie de ani de zile pentru a-și reveni, dar există două motive pentru care acest lucru nu s-a întâmplat. Unul a fost conștientizarea larg răspândită a faptului că datoria Bahá'ilor de a servi omenirea, nu este niciodată mai arzătoare decât în vremuri de primejdie și adversitate. Celălalt a fost creșterea extraordinară în lumea Bahá'í a capacității de a exprima acea conștiință. Obișnuiți de mulți ani să adopte modele de acțiune sistematică, prietenii și-au folosit creativitatea și simțul scopului pentru a face față unei crize neprevăzute, asigurându-se în același timp că noile abordări pe care le-au dezvoltat erau coerente cu cadrul la a cărui perfecționare truseseră de-a lungul unor planuri succesive. Greutățile serioase pe care le îndură bahá'ii, la fel ca și compatrioții lor din toate țările nu ar trebui trecute cu vederea; totuși, străbătând mari dificultăți, credincioșii și-au păstrat concentrarea. Resurse au fost direcționate către comunitățile care aveau nevoie de ele, alegerile s-au desfășurat oriunde a fost posibil și, în toate circumstanțele, instituțiile Cauzei au continuat să își îndeplinească atribuțiile. Au fost chiar pași îndrăzneți înainte. Adunarea Spirituală Națională din São Tomé și Príncipe va fi reînființată în acest Riḍván și vor fi ridicați doi noi piloni ai Casei Universale a Dreptății: Adunarea Spirituală Națională din Croația, cu sediul în Zagreb, și Adunarea Spirituală Națională din Timorul de Est, cu sediul în Dili.

Și astfel începe Planul de Un An. Scopul și cerințele sale au fost deja stabilite în mesajul nostru trimis de Ziua Legământului; acest Plan, deși scurt, va fi suficient pentru a pregăti lumea Bahá'í pentru Planul de Nouă Ani care urmează. O perioadă de potență specială, care s-a deschis la o sută de ani după revelarea Tabletelor Planului Divin, se va încheia în curând odată cu centenarul Înălțării lui 'Abdu'l-Bahá, marcând încheierea primului secol al erei formative și începutul celui de-al doilea. Compania credincioșilor intră în acest nou Plan într-un moment în care umanitatea, muștrată prin expunerea vulnerabilității sale, pare mai conștientă de necesitatea colaborării pentru a adresa provocările globale. Cu toate acestea, obiceiurile persistente vădind competiția, interesul personal, prejudecățile și îngustimea minții continuă să împiedice mișcarea spre unitate, în ciuda numărului tot mai mare de persoane din societate care arată prin cuvinte și fapte cum și ei tânjesc după o mai mare acceptare a unității inerente a umanității. Ne rugăm ca familia națiunilor să poată reuși să pună deoparte diferențele dintre ele în interesul binelui comun. Fără a ține seama de incertitudinile care învăluie lunile următoare, Îl rugăm pe Bahá'u'lláh să facă astfel încât confirmările care i-au susținut pe adepții Săi atât de mult timp să fie încă și mai abundente astfel încât voi să puteți fi purtați mai departe în misiunea voastră, cu liniștea netulburată de zbuciumul unei lumi a cărei nevoie de mesajul Său vindecător este din ce în ce mai acută.

Planul Divin intră într-o nouă epocă și într-un nou stadiu. Pagina este întoarsă.

[semnat Casa Universală a Dreptății]